

24 699

Wijziging van de Gemeentewet, houdende opnemng daarin van de bevoegdheid van de burgemeester om woningen, niet voor het publiek toegankelijke lokalen of bij die woningen of lokalen behorende erven te sluiten bij verstoring van de openbare orde

VERSLAG VAN EEN SCHRIFTELIJK OVERLEG

Vastgesteld 25 februari 1997

Na kennisneming van de memorie van antwoord over bovengenoemd wetsvoorstel bestond bij de vaste commissie voor Binnenlandse Zaken¹ en de Hoge Colleges van Staat nog behoefte de staatssecretarissen van Binnenlandse Zaken te verzoeken het wetsvoorstel aan de Raad van State voor te leggen.

De brief van de commissie en het antwoord van de bewindslieden zijn resp. als bijlage 1 en 2 hierna afgedrukt.

De voorzitter van de commissie,
Grewel

De griffier van de commissie,
Hordijk

¹ Samenstelling:

Postma (CDA), Holdijk (SGP), Van Dijk (CDA), Staal (D66), Grewel (PvdA) voorzitter, De Beer (VVD), Batenburg (AOV), Rensema (VVD), Schoondergang-Horikx (GroenLinks), Jurgens (PvdA), Hendriks, Bierman, Wiegel (VVD), De Wit (SP) en Hirsch Ballin (CDA).

BIJLAGE 1

Aan de staatssecretaris van Binnenlandse Zaken,
mevrouw A.G.M. van de Vondervoort
Scheldedoekshaven 200
2511 EZ 's-Gravenhage

's-Gravenhage, 11 februari 1997

De commissie Binnenlandse Zaken en Hoge Colleges van Staat heeft kennis genomen van de memorie van antwoord met betrekking tot het wetsvoorstel 24 699 (Wijziging van de Gemeentewet, houdende opneming daarin van de bevoegdheid van de burgemeester om woningen, niet voor het publiek toegankelijke lokalen of bij die woningen of lokalen behorende erven te sluiten bij verstoring van de openbare orde). Binnen de commissie bestaat geen verschil van mening over de noodzaak voor gemeenten om op korte termijn over een sluitingsbevoegdheid ingeval van drugsoverlast te beschikken. De memorie van antwoord neemt echter niet bij alle fracties de twijfel weg over de eventuele strijdigheid van het wetsvoorstel zoals het nu luidt met de Grondwet en het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens.

De commissie vraagt U daarom het wetsvoorstel voor te leggen aan de Raad van State met het verzoek, kan het zijn spoedig, een oordeel te geven over eventuele strijdigheid van het voorstel met de Grondwet en het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens.

de griffier van de commissie,
Marianne Hordijk

Een gelijkkluidende brief is gezonden aan mevrouw Van de Vondervoort.

BIJLAGE 2

Aan de voorzitter van de Commissie Binnenlandse Zaken en Hoge Colleges van Staat
Postbus 20017
2500 EA Den Haag

Het verzoek van uw Commissie, bij brief van 11 dezer gedaan, om wetsvoorstel 24 699 (wetsvoorstel sluiting drugspannen) voor te leggen aan de Raad van State heeft ons enigszins in verlegenheid gebracht. Het niet honoreren van dit verzoek vergt immers waarschijnlijk nadere discussie, terwijl ook het honoreren daarvan de door ons uiterst noodzakelijk geachte voortgang van de behandeling van dit wetsvoorstel onvermijdelijk vertraagt.

De regering is echter van oordeel dat uw verzoek ook los van deze specifieke situatie nadere adstructie behoeft.

Juist omdat regering en beide kamers der Staten-Generaal in ons bestel uiteindelijk zelf te oordelen hebben over de vraag of een bepaald wetsvoorstel al dan niet in strijd is met de Grondwet of een internationaal verdrag, komt een verzoek om die vraag aan de Raad van State voor te leggen niet vaak voor. Indien een wetsvoorstel na advisering door de Raad van State zodanige wijziging ondergaat dat zwaarwegende fundamentele twijfel bestaat over de vraag of een dergelijke wijziging de toets der grondwettelijke of verdragsrechtelijke kritiek kan doorstaan, zullen de regering en de Tweede Kamer daarover in eerste instantie hebben te oordelen. Daartoe dient uiteraard een scherp onderscheid te worden gemaakt tussen deze vraag en de meer politiek inhoudelijke vraag of de wijziging als zodanig wenselijk is of niet.

Op grond van het voorliggende voorstel moet worden vastgesteld dat de Tweede Kamer en de regering over de inhoudelijke merites van de sedert de advisering door de Raad van State aangebrachte wijzigingen van mening verschilden, maar dat beide na een intensief gevoerd debat geen strijdigheid hebben menen te kunnen constateren tussen de aangebrachte wijzigingen en de Grondwet of het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens.

Nu uw commissie heeft doen weten dat de memorie van antwoord – die bijna geheel gewijd was aan de onderbouwing van laatstgenoemd oordeel – «niet bij alle fracties de twijfel weg(neemt) over de eventuele strijdigheid van het wetsvoorstel zoals het nu luidt met de Grondwet en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens» meent de regering dat het noodzakelijk is om opheldering te verkrijgen over de navolgende vragen, alvorens in definitieve zin op het verzoek te kunnen beslissen:

1. Is het ondenkbaar dat de bij deze of gene fractie gerezen twijfel tijdens een plenaire bespreking van deze vraag kan worden weggenomen?
2. Is de twijfel van zodanige aard dat deze een beletsel vormt voor aanvaarding van het wetsvoorstel?
3. Is de Eerste Kamer als zodanig (al dan niet na beantwoording van bovengenoemde vragen) van oordeel dat hoe dan ook ter zake advies moet worden gevraagd aan de Raad van State?

In het licht van bovenstaande vragen zouden wij het op prijs stellen daarover nader van u te vernemen dan wel in een debat nader met u van gedachten te wisselen.

De Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken,
A. G. M. van de Vondervoort

De Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken,
J. Kohnstamm